

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Ловеч, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕСЕЛИНА ВАСИЛЕВА**
като разгледа докладваното от **ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА** Търговско дело № 20224300900003 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.432, ал.1 във вр. с чл.409 от КЗ

Постъпила е искова молба с вх.№483/25.01.2022 г. от Р. С. М. с посочен адрес гр. ***** ЧРЕЗ: АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „Ч., П. И И.А" гр. ****, БУЛСТАТ *****, регистрирано с номер в Единния регистър 2000045410, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представл. от адв. С. С. Ч., адвокат от Софийска АК, с регистрационен номер от ЕАР 170043 2010, с адрес на кантората: гр. ****, ул. „Три уши" № 8. етаж 4 срещу „Застрахователна компания Лев Инс" АП. ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от М. М. С.-Г. и П.В.Д. - изп. Директори с посочена цена на иска 226 000 лв.и посочено правно основание чл.432, ал. 1 от КЗ; чл. 86 от ЗЗД.

Твърди, че при пътнотранспортно произшествие, настъпило на 06.06.2021 г. в близост до с. Микре, обл. Ловеч, реализирано от застрахован при ответника водач по полица „ГО", е причинена смъртта на С. И. М.. ЕГН 680818-3103 - баща на Р. С. М., а също и смъртта на И.н С. М.. ЕГН ***** - брат на Р. С. М., вследствие на което ищецът търпи неимуществени вреди.

Итъква, че обстоятелствата, при които е настъпило събитието, са следните: На 06.06.2021 г., около 11:30 ч., на главен път I-4 (**** - Варна) при км 32+750 м в близост до с. Микре, обл. Ловеч водачът С.М.Ц. управлявал лек автомобил марка „БМВ", модел „120Д" с д.к.№ *****, водачът предприел маневра „изпреварване" на движещия се пред него автомобил в момент, в който пътят пред него не бил свободен и лявата лента била заета, извършил маневрата въпреки забраните за това и със скорост, несъобразена с

конкретната пътна обстановка и със законовите ограничения и не контролирал непрекъснато управляваното от него МПС. Твърди, че това причинило настъпването на удар с друго МПС - л.а. марка „Сеат“, модел „Ибиза“ с д.к.№ ***** и при инцидента настъпила смъртта на двамата водачи на участвалите в ПТП моторни превозни средства, на С. И. М. и И.н С. М., както и на още трима пътници от двете коли.

Изтъква, че във връзка с ПТП е образувано д.п. № 54/2021 г. по описа на РУ на МВР -Угърчин и пр.пр. № 1100/2021 г. по описа на Окръжна прокуратура - Ловеч.

Сочи, че водачът на лек автомобил марка „БМВ“, модел „120Д“ с д.к. № ***** е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако не е бил нарушил правилата за движение по пътищата, ако е контролирал непрекъснато управляваното от него МПС, ако се е движил със скорост, съобразена с конкретната пътна обстановка и законовите ограничения и ако не бе предприел маневра „изпреварване“ въпреки липсата на свободен път пред него и въведе□ните ограничения.

Изтъква, че вследствие настъпилото ПТП и в непосредствена причинна връзка с последното на С. И. М. и И.н С. М. са причинени несъвместими с живота увреждания, довели до настъпването на тяхната смърт, като С. И. М. починал на 06.06.2021 г., а И.н С. М. -на 11.06.2021 г. въпреки проведено болнично лечение.

Твърди,че прекият делинквент е извършил деянието виновно при форма на вината непредпазливост. Соци, че водачът не е предвиждал настъпването на обществен опасните последици, а именно, че ще причини ПТП, в резултат на което ще пострадат починалите, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди и предотврати, ако не е бил допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата.

Излага, че тъй като виновният водач за ПТП е починал, наказателно преследване срещу същия не е възможно да бъде извършено, поради което ищецът предявява настоящите граждански претенции срещу неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ за обезщетяване на причинените при ПТП вреди.

Сочи, че вследствие смъртта на С. И. М. и И.н С. М. неимуществени вреди търпи ищецът по делото. Излага, че Р. С. М. бил изключително привързан както към своя бащата, така и към своя брат, а след случилото се ищецът е напълно съсипан, тъй като е загубил едновременно двама от най-близките си хора, чувства се съсипан и обезверен, не може да спре да плаче, страда от безсъние - вечер трудно заспи. и се буди често -не може да спи повече от няколко часа през нощта.

Сочи, че ищецът бил изключително привързан към своя баща и се нуждае изключително много от неговата морална подкрепа и материална опора и след неговата загуба ищецът усеща празнота и непреодолима скръб. Изтъква, че ищецът страда силно и за загубата на своя брат – И.н, той бил по-голям от ищеца, бил стожер в живота му, грижил се изключително много за

Р., поради което между него и брат му била установена особено близка духовна връзка, много по-близка от обикновената връзка между братя, като след загубата на своите баща и брат, Р. не спира да плаче, не може да намери утеха, чувства, че живо ☐ът му напълно е загубил смисъл.

Твърди, че ищецът изживява стрес, потиснатост, безпокойство, изострена чувствителност, ранимост, вътрешна опустошеност, безсилие пред обстоятелствата и усещане за "разрив" в отношенията с другите и живота като цяло, загубил е С. и И.н като емоционално присъствие, опора в живота си и надежда за сигурност на бъдещето му и това е довело до развитие на остра стресова реакция и отключване на продължително тревожно-депресивно състояние.

С оглед характера на получените увреждания и обстоятелството, че същите ще бъдат търпени продължително време, счита, че с оглед изискванията за справедливост обезщетение в размер на 300 000 лв. би било справедливо.

Твърди, че лек автомобил марка „БМВ“, модел „120Д“ с д.к.№ ***** при управлението на който виновно е причинено ПТП-то, има сключена застраховка „ГО“ в „ЗК Лев Инс“ АД, полица № BG/22/121000964514, валидна от 05.04.2021 г. до 21.07.2021 г., което ангажира отговорността на „ЗК Лев Инс“ АД за обезщетяване на причинените вследствие на ПТП-то имуществени и неимуществени вреди.

Сочи, че предявили пред застрахователя извънсъдебна претенция за заплащане на обезщетение с вх. № 11446/08.10.2021 г.

Изтъква, че съгласно чл. 498, ал. 3 от КЗ увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако застрахователят не е платил в срока по чл. 496, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение, като в настоящия случай е налице първата хипотеза: непроизнасяне на застрахователя в тримесечния срок и това поражда правния интерес от предявяване на настоящите съдебни искове.

На основание чл. 127, ал. 4 от ГПК посочва банкова сметка, по която ответникът може да заплати претендираните суми, а именно ищец: Р. С. М. ТИТУЛЯР: АД „Ч. П. И И.А“ БАНКА: „Юробанк България“ АД IBAN: BG *****. Пълномощно за получаване на парични суми по доверителна адвокатска сметка: рег. номер 4969/06.10.2021 г. на нотариус Д.К.

Моли съда да осъди ответника "Застрахователна компания Лев Инс" АД да заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 226 000 лв. (двеста двадесет и шест хиляди лева) на Р. С. М., претърпени вследствие причиняването на смъртта на С. И. М. и И.н С. М. при ПТП от 06.06. 2021 г. (200 000 лв. за смъртта на баща му и 26 000 лв. - частичен иск от 100 000 лв. - за смъртта на брат му), реализирано от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ водач.

Моли върху така определената като обезщетение сума да присъди и компенсаторна лихва в размер на законната такава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД от

датата на извънсъдебната претенция до застрахователя: 08.10.2021 г. - до окончателното изплащане на обезщетението.

Моли да ни бъдат присъдени и направени разноски по делото, включително и адвокатско възнаграждение.

Представя доказателства и прави доказателствени искания и особено искане за освобождаване от заплащане на ДТ и разноски.

В срок е подаден отговор на исковата молба от ст.юрисконсулт З. Т., процесуален представител на ЗК „Лев Инс“ АД, вписано в ТР към АВ, МП ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от М. М. и С.А. - изпълнителни директори, с който оспорва изцяло предявените субективно и обективно съединени иски, както по основание, така и по размер:

Оспорва основанието и интереса на ищеца да предяви претенция за репариране на неимуществени вреди по съдебен ред, предвид императивно установените други възможност и процедури, регламентирани в КЗ, които са известни и на процесуалния представител на ищецът. Твърди, че по подадено уведомление пред ЗК ЛЕВ ИНС АД е образувана щета 0000-1000-01-21-7371, поискани са допълнителни документи, защото към дата на образуване на претенцията 08.10.2021 г. не бил изяснен механизма на настъпването на събитието, механизмът и причините за увреждането; вината на застрахован при ответника водач, не е представен способ за изпълнение, застрахователя плаща на увредения, в случая е представена банкова сметка на адвокатското дружество, което не е пострадало от ПТП.

Оспорва твърдението за съществували отношения на общност, привързаност, обич и доверие между ищеца и починалите, които да са били прекъснати единствено с оглед на настъпилото пътнотранспортно произшествие. Твърди, че към момента на събитието Р. С. М. не е живеел заедно с баща си и с брат си /който е бил вече семеен, с дете/, а видно от ДП 54/2021 г. по описа на РУ МВР - Угърчин, към дата 18.01.2022 г. ищецът Р. С. М. е изтърпявал наказание лишаване от свобода в затвора гр. Троян, осъден за причинено ПТП с няколко пострадали лица, в аналогичен случай, като представя писмени доказателства за това. Счита, че предвид ниските доходи на ищите и пострадалите; предвид многобройните аналогични престъпления със скъпи, стари, но бързи автомобили, застраховани на няколко вноски, управлявани от млади водачи в района на МВР Ловеч, се буди съмнение за случайността на тези деяния, които в крайна сметка са средство за получаване на високи обезщетения от застрахователи.

Оспорва наличието на пряка причинно-следствена връзка единствено между настъпилото пътнотранспортно произшествие и настъпилия летален изход, по аргумент от разпоредбата на чл 300 от ТПК, няма данни за влязла в сила присъда срещу водач, застрахован при ответника.

Навежда доводи за съпричиняване от починалите, които са се качили да се возят при водач, употребил упойващо вещество, С.М.Ц. е извършил престъпление по чл. 343, ал. 3 от НК.

Излага, че в Констативен протокол за ПТП № 26 от дата 20.06.2021 г. на ОДМВР гр. Ловеч не е посочено на коя точно позиция се е возили С. И. М. и И.н С. М., как са се обезопасили. Навежда доводи, че двамата пътници са се возили на задна седалка в л.а. „БМВ“, без да поставят предпазни колани, съгласно чл. 137а., ал. 1 от ЗДВП, в случай, че бащата и братът на ищеца са пътували с правилно поставени предпазни колани, и за двамата нямало да настъпят наранявания несъвместими с живота и не може да се търси обезщетение за увреждане от допуснатото нарушение.

Оспорва претенцията по размер на застрахователно обезщетение като прекомерен предвид обективните критерии, включващи се в понятието „справедливост“, принципно указани от Върховен съд. Сочи, че при определяне размера на обезщетението за неимуществените вреди, съдът следва да има предвид разпоредбите на чл. 52 ЗЗД, тъй като съгласно ППВС № 4/1968 г. „И. Размерът на обезщетенията за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД обаче не е абстрактно понятие, то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението, а при причиняването на смърт от значение са и възрастта на увредения, общественото му положение, отношенията между пострадалия и близкия, който търси обезщетение за неимуществени вреди, както и редица други обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди. Сочи, че не са представени доказателства, че ищецът и неговите роднини са имали поС.ни и стабилни доходи, нито други данни за общественото им положение.

С оглед твърденията по основаниято на предявената претенция поддържа, че претендираната от ищецът, като обезщетение парична сума е в изключително завишен размер, за да доведе до репарирание на моралните вреди в техния действителен размер, каквото е изискването на закона. Твърди, че пълната претенцията за 300 000 лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди е завишена по размер с оглед минималната работна заплата за страната, към момента на настъпване на събитието (която е 650 лв., съгласно ПМС № 331 /26.11.2020 г.), претендират се 461,5 МРЗ, които покрИ.т доход за период от 38 години, който размер е прекомерен спрямо българската и европейска практика и законодателство, като размерът не е съобразен и с платената премията от 95 лв., получена от застрахователя-ответник, покрИ.ща отговорността на водача, застрахователят трябва да сключи повече от 3 000 полици, за да снабди нуждите по настоящото дело, а от случая има 5 починали мъже, с множество роднини.

Счита, че обезщетението цели да възстанови вредите на пострадалите, а няма за цел неоснователно обогатяване и реализиране на печалба. Оспорва претендираните разМ. и като прекомерни и недължими, предвид обстоятелството, че претенцията за присъждане на обезщетение за единна и

неделима морална категория вреди, се дължи не с оглед на настъпил летален изход на дадено лице, а с оглед близките им взаимоотношения на взаимопомощ и привързаност, липсата на които да са променили начина на живот на ищеца.

Оспорва твърдението, че ищецът се е чувствал съсипан и обезверен само поради смъртта на роднините си, тъй като самият той е причинил тежко ПТП, с пострадали лица и вече се е намирал в затвора за това деяние, което също е причина, за да се чувства съсипан и обезверен. Сочи, че не са представени доказателства, че бащата или братът са имали финансовата и емоционална възможност, за да указват материална или морална подкрепа на ищеца. Твърди, че ищецът е причинил престъпление, което е основателна причина, за да изпитва вътрешна опустошеност, потиснатост, безпокойство, да изпадне в остра стресова реакция и продължително тревожно-депресивно състояние, като той не представя доказателства, че животът му се е променил поради събитието от 6.6.21 г.

Счита, че съгласно чл. 493А, ал. 2 от КЗ и Проект на Методика за определяне размера на обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди вследствие телесно увреждане на пострадало лице и за определяне размера на обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди на увредено лице вследствие смъртта на пострадало лице в максимален размер за починал роднина над 40 г. е до 30 000 лв.

Изтъква, че обезщетение за брат се дължи само при доказани отношения от изключителен характер, каквито са случаите когато брат замести родител в отглеждането на непълнолетен, каквито отношения липсват в случая. Счита, че двама братя обикновено са съперници за много неща живота, особено на по-зряла възраст, делят едно наследството и едно внимание от родителите си и двамата вече са на възраст, когато имат свои семейства и низходящи, нямат взаимна обвързаност за грижи и подкрепа, имат свой кръг от низходящи, като не са изложени или доказани изключително близки отношения извън обичайните между пораснали братя.

Сочи, че размерът на претендираното застрахователно обезщетение за неимуществени вреди като последица от процесното ПТП е завишен и несъответстващ на принципа за справедливост, съгласно чл. 52 от Закона за задълженията и договорите. Счита предявената по настоящото дело претенция за завишена, с оглед високата степен на съпричиняване и обществените критерии за справедливост.

По отношение на акцесорния иск за изтекли лихви: Оспорва дължимостта на претендирания акцесорен иск за изтекли лихви, като недължими с оглед на посочения период, от дата на уведомяване на застрахователя от 08.10.2021 г, като към датата на уведомяване на застрахователя за конкретно събитие вредите нямат характера на ликвидно и изискуемо задължение, тъй като не са установени по основание и размер, поради което счита, че не следва да се дължи лихва от посочената дата. Сочи, че съгласно чл. 496, ал. 1 от Кодекса за застраховането застрахователя изпада

в забава 3 месеца, след като бъде уведомен и му бъдат представени всички необходими документи, включително банкова сметка на пострадалия. Твърди, че представената молба от дата 08.10.2021 г. не съдържа банкова сметка на името на ищеца, а на адвокатско дружество, не е представено пълномощно, че ищецът е съгласен с това и няма гаранция, че ищецът ще бъде обезщетен по този начин. Сочи, че застрахователят е в невъзможност да изпълни, а кредиторът е в забава до дата на представяне на банкова сметка на пострадалия, съгласно чл. 380, ал. 3 от КЗ. Предвид изложеното счита, че ответното дружество не е изпаднало в забава, за да му се възлага задължение за лихви.

Представя доказателства и прави доказателствени искания.

Моли, на основание чл 238, ал. 2 от ГПК, да се прекрати делото и да се присъдят разноски в полза на ответника, в случай че ищецът не се яви в първото по делото заседание, не вземе становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

Моли, на основание чл. 146, ал. 2 и 3 от ГПК, да им се укаже необходимостта от ангажиране на доказателства за твърдените от тях факти и предприемане на съответните процесуални действия.

Моли, да им се даде възможност да вземат становище и ангажират доказателства при посочване и представяне на нови доказателства от страна на ищецът, и направени от него нови доказателствени искания.

В срок е постъпила допълнителна искова молба от ищеца, с която на основание чл. 372 ал. 2 от ГПК, дава пояснения и допълнения на първоначалната искова молба, като оспорва изцяло депозирания отговор от „ЗКЛев Инс“ АД и счита за неоснователно възражението за недопустимост на предявените искове.

Твърди, че ответникът е възразил чрез своя процесуален представител, че не било изпълнено изискването на чл. 498 и чл. 380, ал. 1 от КЗ, но това не отговаря на истината - на 08.10.2021 г. е била предявена доброволна претенция пред застрахователят и в рамките на законовия срок - до 08.01.2022 г. „ЗК Лев Инс“ АД не се е произнесло по претенцията, нито е изплатило обезщетение и това поражда правния интерес от предявяването на настоящите искове, предоставена е банкова сметка, по която ответникът може да извърши плащане.

Моли да бъде отделен като безспорен факт наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „ГО“ между водача на процесния лек автомобил и ответника.

Оспорва възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от фактическа и от правна страна. Оспорва починалите да са пътували без поставени предпазни колани и дори и да са пътували без обезопасителни колани, оспорва това тяхно поведение да се намира в причинна връзка с леталния изход. Оспорва лекият автомобил марка „БМВ“, модел „120Д“ с д.к. № ***** да е бил оборудван с предпазни колани и същите да са били изправни.

Оспорва предпазните колани да са били ефективно средство за защита на пътниците при толкова силен удар, като предвид механизма на ПТП и получените тежки деформации по двете МПС-та и предвид факта, че нито един от шестимата пътуващи в двете МПС не е оцелял, счита че предпазните колани не биха могли да предотвратят летален изход в конкретния случай.

Оспорва водачът С.М.Ц. да е употребявал упойващи вещества преди ПТП, както и оспорва починалите лица да са разбрали за това обстоятелство.

Оспорва водачът С.М.Ц. да не е действал виновно, оспорва ПТП да е настъпило вследствие случайно събитие, оспорва твърдението той да не е имал възможност да предотврати ПТП и за установяване на тези обстоятелства са поискали ангажирането на АТЕ и приобщаването на писмени доказателства.

Оспорва твърдението да липсва причинна връзка между ПТП и смъртта на бащата и брата на ищеца, като за установяване на това обстоятелство са поискали изслушването на СМЕ. Твърди, че няма как да бъде удовлетворено желанието на застрахователя това обстоятелство да бъде установено с влязла в сила присъда, тъй като виновният водач по твърденията в исковата молба е починал и срещу починали лица няма как да се повдигне обвинение и да бъде постановена присъда, която да се ползва със задължителната сила на чл. 300 от ГПК.

Оспорва възражението за прекомерност на претендираното обезщетение, както и възраженията за естеството на претърпените неимуществени вреди и техния обем, оспорва възражението за липса на отношения на общност, обич и доверие. Оспорва ищецът да е бил осъждан за причиняването на ПТП при аналогичен случай с няколко пострадали лица, като твърди, че той никога не е причинявал виновно ПТП и никога не е бил привличан към наказателна отговорност за престъпления по транспорта. Сочи, че от представените писмени доказателства на ответника не се установява ищецът да е осъден за причиняване на ПТП. Оспорва възражението, чието съдържание не разбира напълно, но което е формулирано от ответника така: „предвид ниските доходи на ищите и пострадалите; предвид многобройните аналогични престъпления със скъпи, стари но бързи автомобили, застраховани на няколко вноски, управлявани от млади водачи в района на МВР Ловеч, се буди съмнение за случайността на тези деяния, които в крайна сметка са средство за получаване на високи обезщетения от застрахователи". При всички положения, оспорва изцяло това възражение - от фактическа и от правна страна. Оспорва претендираното обезщетение да е прекомерно спрямо конкретните икономически условия в страната. Оспорва то да се равнява на премията за 3000 полици по застраховка „ГО", тъй като в този случай една полица би трябвало да струва под 100 лв., а масово предлаганите от застрахователните брокери полици при този клас автомобили се движат между 250 и 350 лв. Счита, че претендираното обезщетение е съобразено с конкретните факти по делото и със съдебната практика по други аналогични случаи. Оспорва цитирания от от-

ветника Проект на Методика за определяне на обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди - именно поради абсурдно ниските суми на застрахователните обезщетения, които предвижда и тя си остава само проект.

Цитира редица съдебни актове на ВКС, като счита, че с оглед тенденцията за увеличаване на разМ.те на застрахователните лимити, увеличаването в разМ.те на средната и минималната работна заплата за страната и увеличаването на премиите по застраховка „ГО“, за ПТП през 2021 г. следва да бъдат определяни по-високи по размер обезщетения, отговарящи на реалната икономическа обстановка.

Оспорва възражението за недължимост на законна лихва, тъй като ищецът изрично е упълномощил процесуалния си представител с правата по чл. 338, ал. 1 от КЗ и е представена банкова сметка, по която ответникът може да извърши валидно плащане. Сочи, че представената молба до застрахователя от 08.10.2021 г. съдържа номер на банкова сметка и в изричното пълномощно с нотариална заверка на подписа на ищеца изрично е посочено, че същият е уведомен, че има правото да получи плащането лично, но е решил да упълномощи друго лице, което е негово признато от закона право.

Счита доказателствените искания на ответника за частично неоснователни.

Не поддържа искането за издаване на съдебно удостоверение, което да послужи пред ОП Ловеч, тъй като междуременно се снабдили с нужните ни документи.

Поддържа останалите доказателствени искания от исковата молба.

Не възразява срещу поставените от ответника „ЗК Лев Инс“ АД въпроси към експертизите и моли да допуснат допълнителни въпроси.

Възразява срещу поставените от ответника „ЗК Лев Инс“ АД въпроси към СПЕ - същите са неотнормими към предмета на делото.

В срок е постъпил отговор на допълнителна искова молба от ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ "ЛЕВ ИНС" АД, с изцяло поддържа Отговора на исковата молба, в едно с направените оспорвания и възражения. Твърди, че ищецът е длъжен да докаже всички факти и обстоятелства, които е релевирали в исковата молба на които е обосновал претенцията си.

Твърди, че с Молба вх. № 11446/08.10.2021 г. не е представено удостоверение за банковата сметка на Р. С. М., не е представено доказателство за отговорността на застрахован при ЗК ЛЕВ ИНС АД водач. Сочи, че представения Констативен протокол не е достатъчен, за да се установи отговорността на застрахования при ответника водач и едва с настоящата допълнителна искова молба ищецът представя доказателства в тази връзка, а именно: Заключително ПОСТАНОВЛЕНИЕ от дата 05.05.2022 г. от Окръжна Прокуратура Ловеч по пр.пр. 1100/2021 г. и други документи, които са относими за изясняване механизма на ПТП и основателността на предъявената претенция. Сочи, че застрахователят е длъжен да плати по сметка на пострадалото лице, а не на адвокат, който е подготвил молба до

застрахователя.

Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение.

Напълно поддържа възражението за намаляване размера на обезщетението на основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, защото С. И. М. и И.н С. М. са нарушили разпоредбата на чл. 137а от ЗДВП, возили са се МПС, без да поставят предпазни колани. Сочи, че са задали въпроси, къде в купето на автомобила са се возили увредените и тези места как са обезопасени, оборудвани ли са с предпазни колани. Категорични са в твърдението, че с правилно поставен предпазен колан двамата пътника не биха получили тежки увреждания, които са довели до настъпилия летален изход за тях, за установяването на което сме поставили въпроси на вещи лица. Твърди, че видно от представеното Постановление на ОП-Ловеч- С. И. М. на 52 г. от гр. Троян не е починал на място, а на път за лечебно заведение, поради тежки съчетани вътреорганови травми, каквито нямало да получи, в случай, че е бил с правилно поставен предпазен колан, тялото му е намерено в предната част от купето на автомобила. За И.н С. М. твърди, че същият не е починал на 06.06.2021 г., а на 11.06.2022 г, четири дена след събитието, поради силен удар в главата от тежка черепно-мозъчна травма, което показва, че тялото му се е движело свободно в купето на автомобила, тъй като не е пътувал с правилно поставен предпазен колан. Твърди, че той още с отговора на исковата молба е направил доказателствени искания за установяване на наведените от него твърдения и изясняване на фактите и обстоятелствата от фактическата обстановка. Отделно навежда доводи, че С. И. М. на 52 г. от гр. Троян е причинил произшествието, като е отклонил в ляво воланът на водачът на л.а. „БМВ" с рег. № *****. Изтъква, че свидетелите казват, че пътникът С. М., баща на ищеца за когото се претендира обезщетение, е бил с протегната дясна ръка към волана към момента на събитие /което се потвърждава от представената Аутопсия/ и е възможно е той да е отклонил автомобилът на ляво и да е причинил катастрофата, но всички са загинали, единствено експертите е възможно да дадат някаква яснота за събитието, въз основа на събраните доказателства. Иска този свидетел да бъде разпитан, но тъй като разпитан по други дела казва, че се страхува да минава покрай мястото на събитие, където има „убийци с автомобили", моли да бъде разпитан по делегация в Районен съд ****. В тази връзка прави искане да бъде разпитан свидетеля *****, ЕГН *****, роден в гр. ****, с адрес: гр. ****, ул. „****". Видно от представената с Допълнителната искова молба Съдебно медицинска експертиза № 45/2021 п, от дата 7.06.2021 п, аутопсия на С. И. М. на 52 г. от гр. Троян, на стр. 1, най- долу е записано „Крайници на М. се травматична ампутация на дясна ръка."

Поддържа твърденията си, че събитието не е от случаен характер и поведението на водача не е случайно, а е било целенасочено, видно от представените експертизи, водачът Сергей М. Ц. е възприел опасността и на 5 метра от бързо движещ се автомобил е изскочил пред него. Заявява, че обществото не толерира застрахователят да обезщетява умишлено

предизвикани събития, а моралът и обществения интерес са над закона.

Поддържа възражението по чл. 52 от ЗЗД. Не спори, че загубата на родител винаги оставя негативен отпечатък върху съзнанието и психиката, но ищецът и баща му вече не са били зависимост един от друг, всеки един от тях е бил самостоятелен. Счита, че от съществено значение за определяне размера на обезщетението до колко двамата са зависили един от друг и до колко бащата е имал възможност парично и емоционално да помага на ищеца, както и личността на починалия, общественото му положение, отношенията му с ищеца. Относно претенцията за брат, с които не живеят заедно и който е семеен със свои низходящи, нямат особено близки отношения твърди, че това лице не е от кръга на лица на които се дължи обезщетение. Изцяло оспорва основателността на втората претенция, за вреди от починал брат, братята обикновено са конкуренти в живота и в случая не се доказват особено близки отношения на зависимост един от друг. Твърди, че размерът не е съобразен с вредите които са пряка и непосредствена последица от събитието и с икономическия стандарт на живот към мястото където е настъпило събитието. Твърди, че за процесното „БМВ“ застрахователят е получил премия 95 лева, а в настоящата искова молба се претендират 300 000 лв., като за И.н М. ще има претенции от неговата съпруга, деца и майка, така и за починалия С. И. М., в произшествието има още 4-ма загинали. Изтъква, че изплащаното обезщетение от застрахователя не цели неоснователно обогатяване, а е финансова подкрепа, за излизане от труден период, чиито еквИ.лент трябва справедливо да бъде определен, без това да се превръща в начин за изкарване на пари и препитание, което неизбежно води до зачестяване на подобни събития и до невинни жертви, в другия автомобил. Твърди, че с цел уеднаквяване на съдебната практика по указание от Европейския Съюз и под ръководството на Комисията за финансов Надзор е сформирана Комисия от специалисти с дългогодишен опит в застраховането и вещи лица лекари, които са работили съвместно в периода от март до юни 2019 г. и съгласно изискванията на чл. 493А, ал. 2 от КЗ са изготвили подробна Методика за определяне размера на обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди вследствие телесно увреждане на пострадало лице и за определяне размера на обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди на увредено лице вследствие смъртта на пострадало лице. Сочи, че в тази методика, която цитира, за смърт на близък роднина се определят 80 000 лв, като съдебната практика далеч е надхвърлила в Решенията си икономическия еквИ.лент на страната ни, без да се съобразява с основния критерий - Минималната Работна Заплата и доходът на починалия.

Твърди, че за лице, което няма данни за завършено средно образование и без поС.на работа всяка точка се умножава по една минимална работна заплата за страната към момента на настъпване на събитие, 34 по 650 е 22100 лв., и всичко над тази сума счита за прекомерно."

Излага, че размерът на претендираното с исковата молба застрахователно обезщетение за неимуществени вреди като последица от

процесното ПТП е завишен и несъответстващ на принципа за справедливост, съгласно чл. 52 от ЗЗД. Сочи, че единствения нормативен критерий е именно цитираната Методика за определяне размера на обезщетенията по чл. 493А от КЗ.

Поддържа възраженията за законна лихва, като твърди, че застрахователят не е длъжен да плаща на друго лице, освен по банкова сметка на увредения, както е определил законодателя в чл. 380 от КЗ, особено при претенции с висока стойност, каквато е настоящата. Сочи, че адвокатът следва да представи банкова сметка, когато съдът му определи възнаграждение, платимо от ответника.

Не възразява на направените искания, но оспорва възраженията.

Поддържа направените в отговора на исковата молба доказателствени искания, за установяване на наведените твърдения.

Моли на ответника да бъде допуснат един свидетел при режим на призоваване, който да бъде разпитан по делегация в Районен съд ****: свидетеля *****, ЕГН *****, роден в гр. ****, с адрес: гр. ****, ул. „****“, който да отговори видял ли е пътниците на задна седалка в л.а. „БМВ“ и дали пътникът на около 50 години е бил с протегната напред към волана ръка /откъсната към момента на удара/, какво е видял на 06.06.2021 г.

Представя Протокол за разпит на свидетеля *****, от където са взели данни за призоваване на поискания свидетел.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явяват. За него в съдебно заседание участва адв. М. от САК. Моли да се уважат предявените искове и да се присъдят направените разноски. Представя писмен защита в подкрепа на твърденията си, че исковите претенции са основателни и доказани, като цитира практика на ВКС и решение по гр.д.№58/21 г. на ЛОС по идентичен казус с останалите братя и сестри на ищеца, на които са присъдени обезщетение от 160 000-170 000 лв.

Ответникът ЗК „Лев Инс“ АД - редовно призован, се представлява от юриск. Т.. Моли да се отхвърлят исковете, като неоснователни и недоказани, като твърди, че е налице и съпричиняване, тъй като пътниците са се возили без предпазни колани на задната седалка. Моли да ѝ се присъдят разноски по делото, като възразява за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

От представените писмени доказателства, от заключенията по съдебно автотехническите експертизи, съдебномедицинска и психиатрична експертизи, от ДСП №54/21 на РПУ Угърчин, от гласните доказателства- св. показания на Б.А. И., Ж.М.М., А.Н.Г., от становището на представителите на страните, обсъдени поотделно и в тяхната взаимна връзка съдът приема за установено следното от фактическа страна:

От приложеното досъдебно производство №54/21 г. на РПУ-Угърчин, се установява, че на 06.06.2021 г. около 11:30 часа на първокласен път 1-4 ****-Варна при километър 32+763 в землището на село Микре, С.М. управлявал лек автомобил „БМВ 120Д“ с рег. № *****, посока към гр.

**** със скорост от 110 км/ч. На задната седалка на автомобила са се возили пострадалите С. И. М. и И.н С. М.. Лекият автомобил „БМВ 120Д" с рег. № ***** предприема изпреварване на движещия се пред него лек автомобил „Ситроен Ксара Пикасо“ с рег.№*****, управляван от И.М.М. и след изпреварването не се прибира в лентата си за движение, навлиза косо в лентата за движение посока Варна, където се движел лек автомобил „Сеат Ибиза" с рег. № ***** управляван от Д.В.С. със скорост от 90,00 км/ч и последвал, челен кос удар между двата автомобила. Причина за транспортното произшествие е внезапно навлизане на „БМВ 120Д" с рег. № ***** в лентата за движение на „Сеат Ибиза". Водачът, С.М. е управлявал моторното превозно средство в дясната лента в колоната от автомобили и е можел да види л.а „Сеат Ибиза"от над 200 метра. Водачът на л.а. „Сеат Ибиза" Д.С., се е намирал в дясната лента посока Варна и не е можел да види пряко „БМВ 120Д" с рег. № ***** . Той е бил в колона от автомобили и не е имал възможност да предотврати удара чрез аварийно спиране. Същевременно зад л.а „Сеат“ се е движил л.а „Мерцедес“ с ВТ рег. № ***** , с водач К.Г., които е успял да избегне сериозен удар с вече катастрофиралите автомобили, чрез отклоняване в ляво на автомобила и навлизане в страни от пътя в банкета и канавката. Този механизъм на пътното произшествие се установява и от назначените съдебномедицински и автотехнически експертизи, които съдят възприема изцяло, като безпристрастни и компетентно изготвени.

Вследствие на тази катастрофа е настъпила смърт на всички лица, намиращи се в тях - С.М.Ц., П.В. И., С. И. М., И.н С. М., Д.В.С. и М. С.ов М..

С. И. М. е получил в резултат произшествието травматична ампутация на дясната ръка, счупване на лицевите кости, счупване на ребра, счупване на гръбначния стълб, вдишана кръв, аспирация на стомашното съдържимо. Непосредствената причина за смъртта на 06.06.2021 г. на С. М. е съчетаната гръдна травма с аспирация на кръв, довела до асфикция. Всички травматични изменения са следствие от настъпилото пътнотранспортно произшествие, множеството удари на С. М. в каросерията на превозното средство-лек автомобил м.„БМВ“. В съдебно заседание д-р М. Г. уточнява, че поставянето на предпазен колан не би могло да спаси С. И. М. от асфикцията, която се дължи на тежката черепно-мозъчна травма, която създава условия за неправилно дишането т.е. дишането и издишането се променя и се аспирира храната, която регулира стомаха и отИ. в бронхиалното дърво.

И.н С. М. е получил на 06.06.2021 г. тежка черепно мозъчна травма с усложнения-мозъчен оток и последващо мозъчно размекчение на мозъчния паренхим. Според експертизата на д-р Г. този пострадал е починал от усложнения от мозъчната травма-контузионни полета и размекчение на мозъчното вещество. Уврежданията се дължат на множество удари в областта на главата в каросерията на лекия автомобил, като няма данни да е изпадал извън колата и да е имало удари, получени от пътя или твърдите настилки. След преглед в Ловеч е бил приет на лечение в УМБАЛ-Плевен и на

11.06.2021 г. починал /съдебномедицинска експертиза №2142/11.04.2022 г./ В експертизата се сочи, че при аутопсията на трупа на И.н М. се установява, че на гръдния кош има косо ивичесто охлузване по кожата в областта на дръжката на гръдната кост, приличащо по отпечатък на автомобилен колан с ширина 4 см.

Съдът счита, че възражението за съпричиняване от С. М. и И.н М. на произшествието, поради непоставяне на предпазен колан е неоснователно. Вещото лице по съдебно медицинската експертиза д-р Г. в т.6 от заключението е посочило, че при извършените аутопсии не са установени категорични данни за поставени предпазни колани, още повече, чу пострадалите са били на задната седалка, а също така коланите предпазват най-вече долната трета на гръдния кош и горната трета на коремната стена, но и при двамата пострадали на-тежките изменения са установени в областта на главите, които при силен и внезапен удар и при внезапно спиране отИ.т напред и може да се ударят навсякъде вътре в каросерията на превозното средство. По отношение на И.н С. е установено, че отразеното охлузване по предна гръдна стена, прилича на отпечатък от поставен предпазен колан. Съдът отчита изявлението на д-р Д. от комплексната тройна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза в съдебно заседание на 27.01.2023 г., което посочва, че при тази фактическа обстановка и удар между двете МПС, фаталният резултат би бил неизбежен, дори и те да са с поставени предпазни колани. Вещото лице инж.В. И. от същата експертиза пък изтъква, че при такъв силен удар е възможно да се разкъсат и вътрешни органи, а освен това коланът предпазва от движение на тялото напред, но не и в страни. Следователно твърдението на ответника за непоставяне на предпазни колани от пострадалите като предпоставка за съпричиняване на вредоносния резултат са неоснователни и недоказани.

С. И. М. е баща на ищеца Р. С. М., съгласно удостоверение за н-ци №02-04-923/10.06.21 г. на Община-Троян. От същото удостоверение се установява, че той е брат на починалия вследствие ПТП от 6.06.21 г. И.н С. М.- син /поч.на 11.06.2021 г./, съгласно препис-извлечение от акт за смърт.

От показанията на разпитаните свидетели Б. И., А.Г. и Ж.М. се установява, че понастоящем ищецът е в Затвора-гр.Троян, заради извършено от него убийство отпреди 2-3 години. Свидетелите заявяват, че преди да влезе в затвора Р. е живеел в един апартамент с баща си и братята си. Били са задружни и си помагали, даже Р. работел при баща си в БКС в Троян. Твърдят, че баща му редовно е ходил на свиждане в Затвора и го подкрепял. Заявяват, че е преживял тежко смъртта на баща си и брат си, плачел и не можел да спи.

Съдът кредитира тези свидетелските показания, тъй като те изразяват своите личните впечатления от семейството, възприели са непосредствено обстоятелствата, които коментират и съдът приема, че показанията им са достоверни и обективни.

За правилно решаване на спора съдът е допуснал назначаване на

съдебно-психиатрична експертиза, която е изготвена компетентно и безпристрастно от вещо лице д-р М.. От заключението се установява, че Р. С. М. е преживял реакция на скръб във връзка със загубата на баща му и брат му при ПТП през месец юни 2021 г., като няма данни за остра стресова реакция и тревожно-депресивно разстройство. Според вещото лице при смърт на близък човек, периодът на нормално скърбене е от 3 до 6 месеца., като при ищеца симптомите са отзвучали, поведението е подредено, процесът на скърбене преминава в нормалните фази и няма данни за усложнена скръб или разстройства в адаптацията. Според вещото лице загубата на родител се отразява негативно на личността във всички случаи, но от голямо значение е възрастта на лицето, в която се случва загубата. В конкретния казус вещото лице посочва, че Р. М. е диференцирана личност, зряла, независим от родителите си и в тази възраст по лесно се осмисля и преживява тази загуба, отколкото в детска възраст. Според вещото лице в случая при Р. М. загубата се преживява по-тежко, тъй като той преживява загубата на близките си в Затвора, където е от четири години и му предстоят още години лишаване от свобода, като това увеличава страданието му и чувството на безпомощност, че не може да бъде в помощ на семейството си, а освен това той има и здравословни проблеми и се налага предстояща оперативна намеса..

За лекият автомобил „БМВ 120Д“ с рег. № *****, управляван от С.М.. Ц., има валидно сключена гражданска отговорност BG/22/121000964514/ 05.04.2021 г. при ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК ***** със срок на валидност една година, считано от 05.04.2021 г. до 05.04.2022. Пътно-транспортното произшествие на 06.06.2021 г. е настъпило в срока на застрахователното правоотношение между страните и рискът се покрИ. от застрахователя за този период.

С писмена молба №11446/8.10.2021 г. адв.Ч. от САК като пълномощник на Р. С. М. е предявил към застрахователя претенциите си за заплащане на обезщетения за неимуществени вреди от смъртта на С. М. и И.н М., като изрично е посочена и банкова сметка, по която може да се изплати обезщетението. Липсват данни от ответникът да е отговорил на тази претенция.

При тези данни Ловешкият окръжен съд приема, че е сезиран с активно субективно и обективно съединени иски с правно основание чл. 432, ал. 1 във връзка с чл. 409 от Кодекса за застраховането против ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. *****, да заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 200 000 лв. (двеста хиляди лева) на Р. С. М. претърпени вследствие причиняването на смъртта на баща му С. И. М. при ПТП от 06.06.2021 г. и 26 000 лв, частичен иск от 100 000 лв, претърпени вследствие причиняването на смъртта на брат му И.н С. М. при ПТП от 06.06.2021 г., както и компенсаторна лихва в размер на законната такава по чл.86 ал.1 от ЗЗД от датата на извънсъдебната претенция до застрахователя 8.10.2021 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

Основателността на претенцията за неправомерно увреждане предполага

наличието на всички елементи от състава на деликта, които са: противоправно деяние, вреда, причинна връзка между деянието и вредата и вина. Единствено вината се предполага до доказване на противното, съгласно презумпцията на чл.45, ал.2 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 429 ал. 1 КЗ, с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк е непосредствен резултат от застрахователното събитие. При действието на чл. 432 ал. 1 КЗ увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя, при спазване на изискванията на чл.380 КЗ. За да бъде ангажирана отговорността на застрахователя по договора за застраховка, следва да бъдат установени и елементите на фактическия състав на неправомерното увреждане по чл. 45 ЗЗД по отношение на прекия причинител на вредите.

За да се ангажира деликтната отговорност по чл. 45 от ЗЗД е необходимо да са налице кумулативно: противоправно деяние (действие или бездействие), вреда, причинна връзка и вина. В конкретния случай тези елементи от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД следва да бъдат установени и в настоящото производство.

В случая съдебният състав установява, че фактическият състав на неправомерното увреждане е осъществен, тъй като С.М.Ц. в нарушение на правилата за движение по пътищата - управлявал лек автомобил БМВ 120Д" с рег. № *****, с превишена скорост /чл. 21, ал.1 ЗДвП/, не е осъществявал непрекъснат контрол на превозното средство /чл.20, ал.1 ЗДвП/, движел се с несъобразена скорост / чл.20, ал.2 ЗДвП/ и с това противоправно деяние е причинил виновно смъртта на С. И. М. и И.н С. М.. Управляваният от М. л.а БМВ 120Д" с рег. № *****, притежава валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по полица № BG/22/121000964514 със срок на действие, обхващащ датата на възникване на деянието. Застраховател по този договор е ответникът, затова последният следва да заплати на увредените лица застрахователно обезщетение за причинените им вреди, вследствие ползването на моторното-превозно средство-чл. 493 КЗ. Обезщетението за неимуществени вреди, попада в обхвата на покритие на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по чл. 493, ал. 1, т. 1 КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 51 от ЗЗД се дължи обезщетение за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

При определяне на справедлив размер по смисъла на чл. 52 от ЗЗД на обезщетението на неимуществените вреди, съдът следва да съобрази конкретните обстоятелства по всеки отделен случай, а именно характерът на причиненото увреждане, естеството и интензивността на претърпените страдания, обществено-икономическите условия и към момента на

настъпване на увреждането, наличие на съпричиняване и др.

При определяне на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, съдът преценява интензитета на изживяваните от ищеца болки и страдания, отключени от травматично събитие-загуба на баща и брат. Както вече се установи от съдебно-психиатричната експертиза всеки човек изживява строго индивидуално скръбта и смъртта, като въпрос на доказване в процеса е установяване на предпоставките за присъждане на обезщетение за неимуществените вреди.

ПО ИСКЪТ НА Р. С. М. ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПО ЧЛ. 432 ОТ КЗ ЗА НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ ОТ СМЪРТТА НА БАЩА МУ С. М.

Р. М. е сезирал съда с претенция за заплащане на сумата 200 000 лв. за смъртта на баща му С. И. М. причинена в следствие настъпило на 06.06.2021 г. в близост до с. Микре, обл. Ловеч пътно транспортно произшествие, причинено от С.М.Ц. управлявайки лек автомобил марка „БМВ“, модел „120Д“ с д.к.№ ***** застрахован от ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от М. М. С.-Г. и П.В.Д. - изп. директори, със Застраховка Гражданска отговорност полица № BG/22/121000964514, ведно със законовата лихва за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД от датата на извънсъдебната претенция до застрахователя: 8.10.2021 г. - до окончателното изплащане на обезщетението. Р. М. е син на С. М., който е бил в Затвора-Троян към юни 2021 г. –датата на ПТП, но преди да влезе в затвора е живеел заедно с майка си и баща си в гр. Троян. Съдът преценява възрастта на ищеца-22 г. към момента на настъпване на ПТП, степента му на привързаност към баща му, обстоятелството, че към момента на загубата му се е намирал в Затвора, съвместното живеене с баща си, преди това, той е имал изградена силна връзка с баща си. Смъртта на баща му е била преживяна от него тежко, като той е плачел, имал влошен сън, чувствал се безсилен, че не може да помогне на семейството си в този труден момент. Съдът съобразява икономическите условия към юни 2021 година, изложените факти и размера на присъжданите обезщетения от съдилищата по сходни казуси и счита, че предявения иск е основателен и доказан до размер на сумата 150 000 лева. Исковата претенция до пълния претендиран размер на сумата 200 000 лева е неоснователен и следва да бъде отхвърлен, тъй като по заключението на съдебно-психиатричната експертиза се установява, че не са покрити критериите за остра стресова реакция като субективни и обективни оплаквания. Понастоящем процесът на скърбене е отшумял и не се разкрива разстройство в адаптацията.

Предвид акцесорния си характер, основателен и доказан е и искът за присъждане на законна лихва. Съгласно чл.497 ал.1 т.2 застрахователят дължи законна лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичане на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 ал.3 и т.2- изтичането на срока по чл.496 ал.1

освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл.106 ал.3 от КТ. За да се достигне до точния разум на закона и до нормативната воля на законодателя, изразена в разпоредбата на чл.497 ал.1 от КЗ във вр. с чл.496 ал.1 от КЗ следва да се извърши логическо, систематическо, историко-политическо и телеологическо тълкуване, както предписва правната норма на чл.46 ал.1 от ЗНА. Съгласно мотивите към законопроекта на КЗ завеждането на застрахователната претенция, която трябва да бъде писмена и да съдържа точни данни за банковата сметка, по която да се преведе застрахователното плащане е свързано с обезпечаване на навременното изпълнение на задължението на застрахователя, като ще намали риска от получаване на застрахователното плащане от трети лица от името на оправомощеното лице, които могат да злоупотребят с платените средства. В случая сме изправени пред хипотезата, когато увреденото лице е посочило банкова сметка в застрахователната си претенция, но застрахователя не се е произнесъл по тази претенция в срок. Следователно след като на 8.10.21 г. застрахователната претенция е заведена от ЗК“Лев Инс“АД с посочена в нея банкова сметка, то след изтичане на 15 работни дни ответникът е бил длъжен да се произнесе. При тези съображения законната лихва върху присъденото обезщетение от 150 000 лв. следва да се присъди от дата 1.11.2021 г., а не от 8.10.21 г. Присъденото обезщетение следва да се заплати по посочената от ищеца банкова сметка по доверителна адвокатска сметка с ищец Р. С. М. с ТИТУЛЯР: АД „Ч., П. И И.А"БАНКА: „Юробанк България" АД IBAN: BG *****

ПО ИСКЪТ НА Р. С. М. ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПО ЧЛ. 432 ОТ КЗ ЗА НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ ОТ СМЪРТТА НА БРАТ МУ И.Н С. М.

По отношение на предпоставките за ангажиране на отговорността на застрахователя съдът приема, че се установяват елементите на фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД- вина и противоправност на деянието. В казуса следва да се съобрази обаче, че ищецът не е пряк роднина на починалият, а негов брат. Съдът приема, че не се доказва той да са претърпял неимуществени вреди в резултат на изключителни страдания и болки от смъртта на пострадалия И.н М..

Съгласно ДиректИ. 2012/29/ЕС от 25 октомври 2012 година за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления за "жертва на престъпление" се приема физическо лице, претърпяло вреди, включително физическо, душевно или емоционално страдание или икономическа вреда, които са пряка последица от престъпление; а така също и членове на семейството на лице, чиято смърт е пряка последица от престъпление и които са претърпели вреда в резултат на смъртта на лицето, като в "членове на семейството" се включват съпругът/ата, лицето, което живее с жертвата в ангажирана, поС.на и стабилна интимна връзка в общо домакинство, роднините по пряка линия, братята и сестрите, и издържаните от жертвата лица. Следва да се съобрази и Тълкувателно

решение № 1/ 2016 г. от 21.06.2018 г. по Тълкувателно дело № 1/2016 г. ОСНГТК на ВКС, съгласно което за всеки конкретен случай ищецът следва да установява характера, степента и тежестта на преживяното страдание, както изключителността на отношенията им с починалото лице.

Обективно съединените главен и акцесорен иск,предявени от Р. М. против ответника за сумата 26 000 лв. - частичен иск от 100 000 лв., са относно присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на брат му И.н С. причинена в следствие настъпило на 06.06.2021 г. в близост до с. Микре, обл. Ловеч пътно транспортно произшествие, причинено от С.М.Ц. управлявайки лек автомобил марка „БМВ", модел „120Д" с д.к.№ ***** застрахован от ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. *****, застрахован по Застраховка Гражданска отговорност полица № BG/22/121000964514, ведно със законовата лихва за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД от датата на извънсъдебната претенция до застрахователя: 8.10.2021 г. - до окончателното изплащане на обезщетението. Р. М. е брат на И.н М., като двамата са живеели ,заедно със своите родители, преди ищецът да извърши престъпление и да бъде осъден на лишаване от свобода. Действително двамата братя са общували ежедневно и са поддържали тесни контакти, но не се събраха доказателства от ищеца, че са съществували отношения на изключителна привързаност, които надвишават нормалните за такава близка родствена връзка, като например, че И.н М. е имал качеството на заместващ родител, полагал е сам грижи за брат си, който да не е имал други роднини и не е получавал подкрепа. Събраните доказателства сочат, че ролята на неговия брат И.н М. е била в рамките на обичайните братски отношения. Следователно предявения като частичен иск за сумата 26 000 лв. - частичен иск от 100 000 лв. е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

При положение, че се отхвърля главната претенция, следва да бъде отхвърлен и акцесорния иск с правно основание чл. 409 във вр. с чл. 380 от Кодекса за застраховане и член 86 от ЗЗД, за присъждане на законната лихва от датата 8.10.2021 г. до окончателно изплащане на обезщетението като неоснователен и недоказан.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход от процеса предвид обстоятелството, че с определение №61/16.03.22 г. ищецът е освободен от внасяне на ДТ и разноски, такИ. не му се следват. Видно от приложените по делото договори за правна защита и съдействие, ищецът не са заплатил на Адвокатско дружество“Ч., П. и И.а“ представлявано от адв.С. С. Ч. САК с рег. №1700432010 с адрес гр.****, ул.***** възнаграждение на основание чл.38 ал.1 т.2 от ЗА, поради което съгласно чл.38 ал.2 ЗА ответникът следва да заплати на адвоката на ищеца възнаграждение в размер на сумата 10 650 лв. за защита на Р. С. М. на основание чл.7 ал.2 т.5 от Наредба №1/9.07.2004 г. за минималните разМ. на адвокатските, съразмерно уважената част на исковите. На ответника следва да се присъдят разноски на основание чл.78 ал.3 от ГПК

съответно на отхвърлената част от исковете, а именно: 868 лв. по представения списък по чл.80 от ГПК на л.291 от делото, като съдът е определил юрисконсултското възнаграждение на З. Т. в размерът по чл.78 ал.8 от ГПК във вр. с чл.25 ал.2 от Наредба за заплащането на правната помощ, която сума следва да се заплати по банкова сметка на ЗК“Лев Инс“АД IBAN ***** BIC BPBIBGSF „Юробанк България“ АД. Не би могло да се извърши компенсация измежду горепосочените суми, касаещи разноските за двете страни, тъй като адвокатското възнаграждение следва да се заплати лично на упълномощения от ищеца адвокат, а дължимата на ответника сума ще следва да се заплати от ищеца. Тъй като ищите са освободени от заплащане на ДТ и разноски по делото на основание чл.78 ал.6 вр. с ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати по сметка на ЛОС сумата 6000 лв., представляваща дължимата от ищеца ДТ съобразно уважената част от иска, както и сумата от 5 лева, за служебно издаване на изпълнителен лист.

При изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от М. М. С.-Г. и П.В.Д. - изпълнителни директори да заплати , на основание чл. 432, ал. 1 във връзка с чл. 409 от Кодекса за застраховането, на Р. С. М. ЕГН *****, адрес: гр. ***** по посочената в исквата молба доверителна адвокатска сметка на ищец Р. С. М. с ТИТУЛЯР: АД „Ч., П. И И.А“БАНКА: „Юробанк България“ АД IBAN: BG ***** сумата 150 000 лв. /сто и петдесет хиляди лева/ обезщетение за неимуществени вреди за смъртта на С. И. М., причинени в следствие настъпило на 06.06.2021 г. в близост до с. Микре, обл. Ловеч пътно транспортно произшествие, причинено от С.М.Ц. управлявайки лек автомобил марка „БМВ“, модел „120Д“ с д.к.№ ***** застрахован от „ЛЕВ ИНС“ АД, по Застраховка Гражданска отговорност полица № BG/22/121000964514, ведно със законна лихва от 1.11.2021 г. до окончателното изплащане на обезщетението, а искът до пълния претендиран размер на 200 000 лева и законна лихва от 8.10.2021 г. ,като неоснователен отхвърля.

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователни и недоказани обективно съединените искове, с правно основание чл. 432, ал. 1 във връзка с чл. 409 от Кодекса за застраховането, предявени от Р. С. М. ЕГН *****, адрес: гр. ***** против „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от М. М. С.-Г. и П.В.Д. - изпълнителни директори представляващи заедно двама от четирима за сумата от 26 000 /двадесет и шест хиляди/ лева - частичен иск от 100 000 лв. — обезщетение за неимуществени вреди за смъртта на брат му И.н С., причинена, вследствие настъпило на 06.06.2021 г. в близост до с. Микре, обл. Ловеч пътно транспортно произшествие, причинено от С.М.Ц.

управлявайки лек автомобил марка „БМВ", модел „120Д" с д.к.№ ***** застрахован от ЛЕВ ИНС" АД, по Застраховка Гражданска отговорност полица № BG/22/121000964514, ведно със законна лихва за забава от датата на извънсъдебната претенция до застрахователя: 8.10.2021 г. - до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК ***** гр. ****, бул. " Симеоновско шосе " № 67А да заплати по сметка на Окръжен съд - Ловеч на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата от 6000 лв. /шест хиляди лева / държавна такса съобразно уважената част от исквете и сумата от 5 лева, за служебно издаване на изпълнителен лист.

ОСЪЖДА „ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от М. М. С.-Г. и П.В.Д. - изпълнителни директори да заплати на Адвокатско дружество „Ч., П. и И.а“ представлявано от адв.С. С. Ч. САК с рег.№1700432010 с адрес гр.****, ул.***** възнаграждение на основание чл.38 ал.1 т.2 от ЗА, поради което съгласно чл.38 ал.2 ЗА ответникът следва да заплати на адвоката на ищеца възнаграждение в размер на сумата 10 650 лв. за защита на Р. С. М.

ОСЪЖДА Р. С. М. ЕГН *****, адрес: гр. ***** да заплати на „ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от М. М. С.-Г. и П.В.Д. -изпълнителни директори съдебно-деловодни разноси за настоящата инстанция съразмерно на отхвърлената част от исквете в размер на сумата 868 лв. по банкова сметка на ЗК „Лев Инс“ АД IBAN ***** BIC BPBIBGSF „Юробанк България“ АД.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд – Велико Търново.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____